

HOMILIE VEERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR C 2010

Hier in het zuiden van Nederland moeten wij nog even volhouden, ondanks de tropische omstandigheden. Noord Nederland daarentegen heeft al zijn vakantie. De campings stromen vol. Of men gaat naar andere oorden. Bij vakantie hoort inpakken. Nu is inpakken altijd een hele toer. Een hele chequelist wordt afgewerkt: "*Niets vergeten? Hebben wij alles mee?*" Of er klinkt de wanhoopskreet: "Moet dat allemaal ook nog mee?"

De aanwijzing van Jezus klinkt anders: "*geen reiszak, geen koffer, slechts het strikte minimum.*" Want Jezus zendt zijn leerlingen niet uit op vakantie. Hij neemt hen in dienst en stuurt hen erop uit. Vandaag gaat het behalve over zijn apostelen ook nog over 72 andere leerlingen.

Naast de apostelen worden dus nog andere mensen door Jezus aangesproken om een bijdrage te leveren aan de verbreiding van het evangelie. Maar stelt de zaken niet gemakkelijker voor dan ze zijn. Hij begint met erop te wijzen, dat de taak eigenlijk veel te groot en te zwaar is voor het kleine aantal werklieden: "De oogst is groot, maar arbeiders zijn er maar weinig." Bovendien zullen zij niet altijd welkom zijn. Daarbij gebruikt Jezus zelfs het angstaanjagende beeld, dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat: "Ga, ik zend u als lammeren tussen de wolven." Temidden van wolven zijn schapen al op voorhand verloren. Zij zijn een gemakkelijke prooi voor hun klauwen en tanden. Een verloren missie, ware het niet, dat het Jezus is, die hen uitzendt. Hij zendt hen uit met de raad om vooral zelf te geloven in de kracht van de blijde boodschap, die zij moeten verkondigen. Zij moeten het allereerst zelf aandurven om te vertrouwen op deze boodschap te stellen. Het evangelie is een schat van waarde.

Jezus' raad is tegelijkertijd heel vanzelfsprekend: "*In welk huis ge ook binnengaat, laat uw eerste woord zijn: Vrede aan dit huis! Vrede aan de mensen. Vrede en alle goeds.*" En Jezus voegt eraan toe: "*Blijft in dat huis en eet en drinkt wat zij u aanbieden, want de arbeider is zijn loon waard.*"

Gaat niet van het ene huis naar het andere. In elke stad waar ge binnengaat en ontvangen wordt, eet wat u wordt voorgezet, geneest de zieken die er zijn en zegt tot hen: Het Rijk Gods is u nabij."

Jezus zegt: "Eet en drinkt wat u wordt voorgezet." Die kleine praktische raadgevingen suggereren een welbepaalde geesteshouding, die typisch is voor de persoon van Jezus. Alles komt goed. Van zichzelf vertelde Jezus vorige week in het evangelie: "De vossen hebben hun holen en de vogels hebben hun nesten, maar de mensenzoon heeft niet eens een steen om zijn hoofd op te laten rusten."

Wat de boodschap van Jezus zelf aangaat is deze ongewoon beknopt. Geen woord teveel, samengevat in het beknopte zinnetje: "Het Rijk Gods is U nabij." Op een andere plaats vertelt Jezus wat de voorwaarde is: "Neem een nieuwe mentaliteit aan van geloof en liefde. Daar zit alles in." Men zou het evangelie van vandaag een eerste pastorale les van Jezus kunnen noemen, een oerpastoraal, die Jezus zelf aan zijn leerlingen meegaf. Terwijl wij ons tegenwoordig vooral toeleggen op allerlei pastorale methodieken, die zeker zeer nuttig zijn, wijst Jezus ons vooral op onze gezindheid, waaraan wij als gedoopte christen herkend moeten worden. Jezus verlangt een christen-zijn zonder vrijblijvendheid, zonder reserves. Een christen-zijn van vertrouwen. Niets is zo fnuikend

dan een afwachtende, berustende houding. Niets is zo inspirerend dan een oprechte innerlijke bezieling.

De 72 leerlingen trokken uit met de woorden van de Heer in hun hart. Vol enthousiasme keerden zij terug, want er had zegen op hun werk gerust. Gods heerschappij was werkelijkheid geworden. Als wij vertrouwwol blijven, waarom zou dat wonder ook niet in onze dagen kunnen gebeuren? Amen.